

Het Zondagochtend Concert

13 oktober 2024 - Kleine Zaal - 11.00 uur

Vox Anima Soloists

Jacques Zoon, fluit
Barnabás Kelemen, viool
Máté Szücs, altviool
Iseut Chuat, cello

Wolfgang Amadeus Mozart

1756-1791

Fluitkwartet in D, KV 285 (1777)

Allegro
Adagio
Rondeau

Fluitkwartet in G, KV 285a (1778)

Andante
Tempo di menuetto

Fluitkwartet in C, KV Anh. 171/285b (1778)

Allegro
Andantino (Tema e variazioni)

Fluitkwartet in A, KV 298 (1786-87)

Andante con variazioni
Menuetto
Rondeaux: Allegretto grazioso

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open.
U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concertregistraties en nog veel meer. **Lees bijvoorbeeld het interview met Saskia Voorbach, de nieuwe AVROTROS-presentator van Het Zondagochtend Concert op concertgebouw.nl/voorbach.**

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

20 okt - Grote Zaal

Elgars *Enigma-varianties* en Tsjajkovski's *Zwanenmeer*

3 nov - Grote Zaal

Daniel Müller-Schott in Schumanns *Celloconcert*

20 nov - Kleine Zaal

Tsjajkovski's *Strijkkwartet nr. 2* door het Weinberg Quartet

29 dec - Kleine Zaal

Liederen van Brahms, Mahler en Grieg door Paula Murrihy

20 jan - Kleine Zaal

Isabelle van Keulen in trio's van Mozart, Bruch en Stravinsky

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! [#concertgebouw](https://twitter.com/concertgebouw)

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.

Hoewel sterfluitist Jacques Zoon beslist geen onbekende is in Het Concertgebouw, is het al meer dan tien jaar geleden dat hij voor het laatst optrad in de Kleine Zaal. Nu keert de voormalig solofluitist van het Concertgebouworkest eindelijk terug met de fluitkwartetten van Mozart. 'Ik verheug me enorm op deze thuiswedstrijd!'

Dat Jacques Zoon dit concert een thuiswedstrijd noemt, is eigenlijk best bijzonder. Weliswaar studeerde hij aan het Amsterdamse conservatorium en was hij zes jaar lang solofluitist van het Concertgebouworkest in de tijd van chef-dirigent Riccardo Chailly, toch zou hij de Nederlandse hoofdstad vrij snel verlaten. Eerst voor een vervolgstudie in Canada, later voor zijn baan als eerste fluitist in het Boston Symphony Orchestra. Toen hij in 2001 weer terugkeerde naar Europa, onder andere omdat hij aantrad in Claudio Abbado's nieuwe Orchestra Mozart in Bologna en in het Lucerne Festival Orchestra, was hij gelukkig wel weer wat vaker in Nederland te horen. Tot op de dag van vandaag combineert hij het orkest in Luzern met zijn internationale optredens als solist en kamermusicus. Daarnaast is hij professor fluit en kamermuziek aan de conservatoria in Genève en Madrid.

Herinneringen

Zoon: 'Ik heb veel nostalgische herinneringen aan de concerten met het Concertgebouworkest, niet alleen in de Grote Zaal, maar ook kamermuziekconcerten in de Kleine Zaal met collega's uit het orkest. Later keerde ik regelmatig terug met andere gezelschappen, zoals het Radio Kamerorkest en Combattimento Consort Amsterdam. Maar inmiddels hebben jonge musici dat van mij overgenomen. Dat is een heel natuurlijk proces, maar soms is het best lastig. Want ondertussen speel je zelf nog heel goed en heb je de luisteraars nog veel te bieden. Daarom vind ik het heel leuk om eindelijk weer eens een thuiswedstrijd te spelen, met schitterende muziek en fantastische musici. Vorig jaar speelden we als Vox Anima Soloists voor het eerst samen tijdens het festival van onze Hongaarse violist Barnabás Kelemen in Boedapest. Dat was zo'n groot succes, dat we meteen hebben besloten om vaker samen te werken. Dus we zijn ontzettend blij met dit concert in de Kleine Zaal!'

Mozarts fluitkwartetten

'Bij het samenstellen van het programma heb ik even geaarzeld, we hadden ook muziek van verschillende componisten kunnen spelen. Maar op de een of andere

manier passen de vier fluitkwartetten van Mozart juist heel goed samen in een concert van een uur. Zo ontstaat een compleet, samenhangend geheel, met alleen maar hele mooie muziek van Mozart.'

Mozart schreef tenminste twee van de vier fluitkwartetten in opdracht van Ferdinand Dejean, een enthousiaste amateurfluitist die werkzaam was als arts bij de Oost-Indische Compagnie. Mozart moest 'drie eenvoudige fluitconcerten en enkele kwartetten voor fluit schrijven' en daar zou hij flink voor betaald krijgen. Het eerste *Kwartet in D* was vrij snel af, enkele weken nadat hij de opdracht van Dejean had gekregen. Maar de rest van het werk verliep traag, mogelijk omdat hij precies in deze periode hartstochtelijk verliefd werd op Aloysia Weber, de zus van zijn toekomstige vrouw Constanze.

Smoesje

Zoon: 'Volgens mij had Mozart gewoon geen zin om deze opdracht voltooien, tot ergernis van zijn vader Leopold. Die schreef in een brief aan zijn zoon: "Je bent nog steeds niet begonnen met die fluitconcerten, maar het betaalt ontzettend goed, dus je móét het doen." Waarop Mozart antwoordde: "Maar ik kan geen inspiratie vinden voor een instrument dat ik niet mooi vind."

Volgens mij was dat gewoon een smoesje van Mozart, een poging om onder deze klus uit te komen. Hij heeft immers veel prachtige fluitpartijen geschreven, bijvoorbeeld in zijn pianoconcerten. En ook de fluitkwartetten en fluitconcerten die hij uiteindelijk wél zou voltooien zijn geweldig. Kennelijk kreeg hij tóch de smaak te pakken!'

Contrastrijk

De vier kwartetten voor fluit, viool, altviool en cello zijn heel contrastrijk, van tedere melodieën in de langzame delen en charmante menuetten tot opgewekte rondo's en fantasierijke variaties. 'Het eerste *Kwartet in D* is het beroemdst', aldus Zoon. 'De fluit speelt hier nog een dominante rol, net als in Mozarts soloconcerten voor fluit en orkest. In de overige drie fluitkwartetten zijn de vier stemmen beter verdeeld en spelen de verschillende instrumenten om de beurt solo's. Vooral het langzame deel uit het eerste kwartet is heel speciaal, het is een soort serenade waarin de betoverende fluitmelodie wordt begeleid door eenvoudige pizzicati van de strijkers. Het behoort tot de mooiste stukken die ooit voor fluit zijn geschreven.'

Noortje Zanen